

نماینده خواهان اعدام معترضان راهی نیویورک شد

۲۱ آبان ۱۴۰۱

تظاهرات در تهران

کاظم غریب آبادی، معاون امور بین الملل قوه قضاییه و دبیر ستاد حقوق بشر جمهوری اسلامی همراه با خانم زهره الهیان، رئیس کمیته حقوق بشر کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی برای شرکت در نشست های کمیته سوم مجمع عمومی سازمان ملل متحد عازم نیویورک شده‌اند.

به گزارش خبرگزاری دولتی ایرنا، خانم زهره الهیان از جمله نمایندگان امضاکننده نامه ۲۲۷ نماینده مجلس به رئیس قوه قضاییه است که طی آن خواستار قصاص (اعدام) شرکت کنندگان در اعتراضات مسالمت آمیز آزادیخواهانه مردم ایران به رهبری زنان شده‌اند.

در آن نامه معروف که در صحن علنی مجلس خوانده شد، شرکت کنندگان در این اعتراضات را «آشوبگران» نامیده و خواهان قصاص (اعدام) معترضان شده‌اند که به زعم مقامات امنیتی متهم به «سلب امنیت» و «محارب» شده‌اند.

برخلاف موارد گذشته این بار، انتشار این نامه چنان با مخالفت شدید افکار عمومی روبرو شد که پس از پنج روز از انتشار آن، امضاکنندگان نامه ناچار شدند آن را «جعلی» اعلام کنند. این در حالی است که متن نامه خوانده شده در صحن علنی مجلس در خبرگزاری‌های رسمی حکومتی موجود است.

حقوقدانان با بررسی ایرادات و خطاهای حقوقی این نامه می‌گویند: «نمایندگان مجلس اصولاً حق محاکمه و صدور حکم برای هیچکس را ندارند و براساس قوانین حقوقی جمهوری اسلامی «محارب» خواندن معترضان خود جرم بزرگی است که این نمایندگان مرتکب شده‌اند.»

«معین خزائلی» حقوقدان از سوئد در این باره می‌گوید: «براساس قانون اساسی و قوانین مدنی اثبات جرم تنها در دادگاه از طی یک روند قانونی امکانپذیر است و این خود فرایندهای قانونی خود را دارد. و در نتیجه بدون طی این فرایندها فکر نمی‌کنم حتی در کره شمالی شاهدش باشیم.»

حضور خانم زهره الهیان به نمایندگی از هیات حقوق بشر جمهوری اسلامی در نشست‌های حقوق بشری سازمان ملل متحد اعتراض گروه‌های مدافع حقوق بشر را در پی داشته است.

«معین خزائلی» با بررسی وضعیت کمیته به اصطلاح حقوق بشر در قوه قضاییه یا مجلس شورای اسلامی می‌افزاید: «این گونه کمیته‌های به اصطلاح حقوق بشر در جمهوری اسلامی که منشور حقوق بشر را به رسمیت نشناخته و متن جداگانه‌ای بعنوان منشور حقوق بشر برای خودشان نوشته اند که متفاوت از منشور شناخته شده حقوق بشر در جهان است.»

این حقوقدان تاکید می‌کند: «گرچه دولت آمریکا اجازه ندارد به دیپلماتهای حکومتها برای شرکت در نشست‌های سازمان ملل متحد ویزا ندهد؛ اما از منظر حقوق بشری، این همکاری قابل قبول نیست.»

وی با ذکر این مثال می‌پرسد: «آیا آمریکا به یکی از محکومان نقض حقوق بشر در دادگاه لاهه ویزای حضور در سازمان ملل متحد می‌دهد؟ مسلماً نمی‌دهد.»

معین خزائلی بر این نکته تاکید می‌کند که «جامعه جهانی باید بپذیرد آنچه در ایران امروز رخ می‌دهد مصداق آشکار جنایت علیه حقوق بشر است و اگر جامعه جهانی این موضوع را بپذیرد دیگر آمریکا به دیپلمات‌های جمهوری اسلامی ایران ویزای ورود به نیویورک نخواهد داد.»
